

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 17 juli 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk België

(Zaak C-543/07) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2002/73/EG — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toegang tot arbeidsproces — Beroepsopleiding en promotiekansen — Arbeidsvoorwaarden — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2008/C 223/28)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: M. van Beek, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordiger: D. Haven, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen, en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB L 296, blz. 15)

Dictum

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen, en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, is het Koninkrijk België de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 37 van 9.2.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 17 juli 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Stuttgart — Duitsland) — In de procedure betreffende de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd/Szymon Kozłowski

(Zaak C-66/08) ⁽¹⁾

(Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Europees aanhoudingsbevel en procedures van overlevering tussen lidstaten — Artikel 4, punt 6 — Grond tot facultatieve weigering van tenuitvoerlegging — Uitlegging van begrippen „ingezetene” van en „verblijven” in uitvoerende lidstaat)

(2008/C 223/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Stuttgart

Partij in het hoofdgeding

Szymon Kozłowski

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Stuttgart — Uitlegging van artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1) — Mogelijkheid voor de uitvoerende rechterlijke autoriteit om de tenuitvoerlegging te weigeren van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf tegen een persoon die verblijft in de uitvoerende lidstaat, waarvan hij ingezetene is — Begrippen „woonplaats” en „verblijft” — Uitlegging van artikel 6, lid 1, EU in samenhang met de artikelen 12 EG en 17 EG — Nationale wettelijke regeling die, wanneer de gezochte persoon zijn overlevering weigert, een onderscheiden behandeling van deze persoon door de uitvoerende rechterlijke autoriteit mogelijk maakt naargelang hij onderdaan is van de uitvoerende lidstaat of van een andere lidstaat

Dictum

Artikel 4, punt 6, van het kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, moet aldus worden uitgelegd dat:

— een gezocht persoon „ingezetene” is van de uitvoerende lidstaat wanneer hij zijn werkelijke verblijfplaats aldaar heeft gevestigd, en er „verblijft” wanneer hij, op grond van een duurzaam verblijf in deze lidstaat gedurende een bepaalde periode, een band met deze staat heeft opgebouwd die vergelijkbaar is met die van een ingezetene;

— de uitvoerende rechterlijke autoriteit, om te bepalen of tussen de gezochte persoon en de uitvoerende lidstaat een band bestaat op grond waarvan kan worden vastgesteld dat het begrip „verblijven” in de zin van voormeld artikel 4, punt 6, op deze persoon van toepassing is, een globale beoordeling moet verrichten van verschillende objectieve elementen die de situatie van deze persoon kenmerken, waaronder met name de duur, de aard en de voorwaarden van het verblijf van de gezochte persoon, alsook de familiale en economische bindingen die deze persoon met de uitvoerende lidstaat heeft.

(¹) PB C 107 van 26.4.2008.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 11 juli 2008
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republiek Litouwen) —
Procedure ingeleid door Inga Rinau**

(Zaak C-195/08 PPU) (¹)

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen — Tenuitvoerlegging in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Verzoek om niet-erkenning van beslissing inhoudende terugkeer van kind dat ongeoorloofd wordt vastgehouden in andere lidstaat — Prejudiciële spoedprocedure)

(2008/C 223/30)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partij in het hoofdgeding

Inga Rinau

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Hoogerechtshof van Litouwen) — Uitlegging van de artikelen 21, 23, 24, 31, lid 1, 40, lid 2, en 42 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003, betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB L 338, blz. 1) — Verzoek om niet-erkenning in lidstaat A van een beslissing van een gerecht van lidstaat B waarbij wordt gelast dat een kind dat door zijn moeder ongeoorloofd wordt vastgehouden in lidstaat A, terugkeert naar zijn vader, die in lidstaat B woont en het gezagsrecht over het kind heeft gekregen

Dictum

- 1) Zodra een beslissing inhoudende de niet-terugkeer is gegeven en aan het gerecht van de lidstaat van herkomst ter kennis is gebracht, is het voor de afgifte van het certificaat voorzien in artikel 42 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, irrelevant of die beslissing is opgeschort, herzien, vernietigd of, hoe dan ook, geen kracht van gewijsde heeft gekregen of is vervangen door een beslissing waarbij terugkeer wordt gelast, zolang het kind niet daadwerkelijk is teruggekeerd. Nu geen twijfel is geuit over de echtheid van dat certificaat en dit overeenkomstig het formulier waarvan model in bijlage IV bij deze verordening is opgemaakt, is verzet tegen de beslissing waarbij de terugkeer wordt gelast ontoelaatbaar en kan het aangezochte gerecht enkel de uitvoerbaarheid vaststellen van de beslissing waarvoor een certificaat is afgegeven en de onmiddellijke terugkeer van het kind gelasten.
- 2) Behalve in gevallen waarin de procedure betrekking heeft op een beslissing waarvoor overeenkomstig de artikelen 11, lid 8, en 40 tot en met 42 van verordening nr. 2201/2003 een certificaat is afgegeven, kan elke belanghebbende verzoeken om niet-erkenning van een gerechtelijke beslissing, ook indien niet voorafgaand een verzoek om erkenning van de beslissing is ingediend.
- 3) Voor zover het bepaalt dat noch de persoon tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, noch het kind in deze stand van de procedure in de gelegenheid wordt gesteld te worden gehoord, is artikel 31, lid 1, van verordening nr. 2201/2003 niet van toepassing op een procedure strekkende tot niet-erkenning van een gerechtelijke beslissing die wordt ingeleid zonder dat met betrekking tot diezelfde beslissing voorafgaand een verzoek tot erkenning is ingediend. In een dergelijke situatie moet de verwerende partij, die erkenning nastreeft, in staat worden gesteld te worden gehoord.

(¹) PB C 171 van 5.7.2008.

Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2008 door Philippe Guigard tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 11 maart 2008 in zaak T-301/05, Guigard/Commissie

(Zaak C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Philippe Guigard (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen